KRYTERIA OCENIANIA

z katechezy w zakresie klasy III liceum i technikum
do programu nr AZ-3-01/10 oraz AZ-4-01/18
i podręcznika nr AZ-33-01/18-RA-24/22
„W poszukiwaniu miłości społecznej”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
I. Dać odpowiedź (odpowiedzialność)		
– podaje, że prawo naturalne pochodzi od Boga, – wyjaśnia, że prawo naturalne jest podstawą Prawa Bożego, – podaje przykłady skutków niewłaściwego korzystania z wolności (C.2.5), – wyjaśnia pojęcia: „czyn moralny", „czyn dobry", „czyn zły", – wskazuje na Jezusa jako tego, który wybiera zawsze dobro, – definiuje, czym jest sumienie, – określa, na czym polega formowanie sumienia, – wyjaśnia istotę grzechu pierwszych rodziców (A.12.1), – wskazuje na Jezusa Chrystusa jako Odkupiciela człowieka, – określa znaczenie sakramentu chrztu świętego, – definiuje pojęcie grzechu i rozróżnia grzechy według przedmiotu i ciężaru (C.7.1), – wyjaśnia, na czym polega grzech przeciwko Duchowi Świętemu (C.8.1).	– definiuje prawo moralne i łaskę Bożą jako niezbędną pomoc do zbawienia (A.26.1), – układa modlitwę dziękczynną za miłość Boga do człowieka wyrażoną w prawie naturalnym i objawionym, – wyjaśnia rolę hierarchii wartości w życiu człowieka, – uzasadnia znaczenie wartości ogólnoludzkich, – uzasadnia, że czyny ludzkie podlegają ocenie moralnej (C.3.1), – uzasadnia potrzebą formacji sumienia (C.5.3), – analizuje, jak chrześcijanin formuje swoje sumienie, – analizuje postawę chrześcijanina o prawym sumieniu, – wymienia skutki grzechu pierworodnego, – wyjaśnia, czym jest Protoewangelia (A.12.3), – wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu.	– przytacza fragmenty Pisma Świętego zawierające Dekalog, – wymienia cechy prawa naturalnego. – definiuje chrześcijańską wizję wolności (C.2.1), – wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością (C.2.2), – definiuje pojęcie: „wartość", – określa specyfikę wartości chrześcijańskich, – uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych (C.3.3), – wymienia rodzaje sumienia (C.5.2), – wyjaśnia, z jakim działaniem związany jest dany rodzaj sumienia, – objaśnia rolę sumienia w życiu społecznym w świetle prawa Bożego, – wskazuje aspekty wychowania prawego sumienia, – poprawnie interpretuje biblijną historię grzechu pierworodnego (A.12.2).
II. „Nikt nie jest samotną wyspą"		
– przytacza, czym jest chrześcijańska wizja szczęścia, – definiuje, czym jest cnota, – podaje, kto pomaga człowiekowi rozwijać cnoty, – wymienia konsekwencje IV przykazania Bożego (C.13), – wskazuje, co powinno być celem dobrze sprawowanej władzy, – wyjaśnia, do czego zobowiązany jest człowiek względem wspólnoty, – odróżnia prawa od obowiązków, – wskazuje na obowiązki człowieka we wspólnocie, – nazywa Jezusa drogą i prawdą.	– podaje biblijne wzory posłuszeństwa (Abraham, Maryja), przykłady Świętych (C.1), – wymienia cnoty Boskie i kardynalne (C.6.), – przytacza obowiązki chrześcijanina wobec przełożonych i państwa, – interpretuje stosunek Jezusa do władzy (C.13.5), – wyjaśnia, dlaczego sprawowanie władzy wiąże się z odpowiedzialnością, – definiuje pojęcie: „osoba", – wyjaśnia, czym jest katolicka nauka społeczna (C.16.2), – przytacza zasadę dotyczącą poszanowania osoby ludzkiej, – podaje prawa, które powinny być szanowane we wspólnocie ludzkiej,	– identyfikuje boskie pochodzenie pragnienia szczęścia, – objaśnia, co oznacza życie według Ducha, – analizuje związki pomiędzy cnotami Boskimi a kardynalnymi (C.6.2), – uzasadnia potrzebę zaangażowania człowieka w rozwijanie cnót, – omawia obowiązki chrześcijanina wobec władzy państwowej i przełożonych (C.13.4), – charakteryzuje naukę społeczną Pana Jezusa (C.16.1), – wymienia trzy podstawowe grupy praw społecznych, – wyjaśnia, czego dotyczą prawa, które powinny być szanowane we wspólnocie